

(6/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagossi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BÀRCELONAPREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico
y Extranjer, 2'50

ULLADA POLÍTICA

D'alló de la qüestió palpitant tenim que no ténim res definitiu. La comissió informant s'hi gronxa y alguns acuden a enllustrarla ab els seus informes, dels quals se dedueix que tant podrà ser la jurisdicció ordinaria com la de guerra la encarregada de aplicar la nova Lley, havent casi perdut aquest punt la seva essencialitat, des del moment que si la Lley s'aprova, ab tots els rigors y sutilesas y maquiavelismes ab que pretenen adorarla, la premsa y la tribuna ja poden dir que han begut oli. Assegura en Moret que caurá del costat de la llibertat: podrà ser que hi caygui, pero serà per aplastarla.

**

En la discussió de la reforma arancelaria, resultan inútils els esforços dels amants de la producció per salvar la mica de treball que 'ns queda. El govern vol tenir facultats discrecionals, no limitades per les dos columnas del arancel. Ben clar va dirlo en Puigcerver: «En quant als tractats de comers, crech que 's podrán fer separants de la segona tarifa, en allò que 'ls demés països demanin y sigui just.» Y com que 'ls governs, si es que arriban a entendre las complicades qüestions de la producció, malehit lo que se 'a preocupan, y moltes vegadas no poden resistir certes pressions extrangeres ab l'afany de conseguir determinats propòsits polítics, que, segons com vajin las coses els hi pot costar molt cara.

Després de tot, tindrán lo que 's mereixen per la seva apatia y 'l seu egoisme. Podrian formar una conjunció poderosa per acabar ab las oligarquias que 'ls arruinan, y sucumbiran cassats com els colls, de un á un y sense defensa.

**

Contrasta l'afflict estat d'Espanya, may tan empantanegada com ara, ab l'esclat de vida d'altres pobles d'Europa.

Fransa, després de assegurar el sentit progressiu de la seva política, ab l'acertadíssima elecció de Mr. Faillières, acomet una empresa tan humanitària com l'establiment de Caixas de pensió per 'ls obrers vells ó inválids.

A Inglaterra els comícis proporcionan una victòria estupenda als liberals, de la qual ne participa'l partit obrer, que conta ab un ministre y tindrà en la Càmara no menos de 50 representants. Allí també's desarrollaran en breu reformas encaminadas a la millora de les classes proletàries, que asseguraran els seus drets confront del capitalisme.

Per últim, a Alemanya, el partit socialista donà dimejne un espectacle hermosissim ab la celebració del primer aniversari de las horribles matansas de Sant Petersburg. El govern havia pres las més extraordinaries precaucions, disposit, en cas necessari, a repetir a Berlin les escenes de horror de la capital moscovita. Pero 'ls socialistas, dirigits per Bebel, li demostraren que no necessitan ferse matar, per enaltir la seva idea. Son forts, perque son molts y sobre tot perque tenen seny. En lloc de prestarse al sacrifici, pretenen promoure un formidable moviment de opinió y bloquejar ab ell al imperi militarista en els seus últims reductes. A tal efecte han trobat una bandera: la del sufragi universal, reclamant que s'institueixi en tots els Estats del Imperi, que conservan encare, en materia de representació pública, certas institucions privilegiadas

que datan del temps de la picó. En son empenyo trobaran els socialistas el concurs decidit de una gran part de la classe mitja.

La jornada del diumenge se senyala per la celebració simultànea de 93 meetings à Berlin, tots els quals se veieren extraordinariament concorreguts. En ells els socialistas llansaren á la fas del emperador la famosa frase de Gambetta: «O sometre's, ó dimítir.»

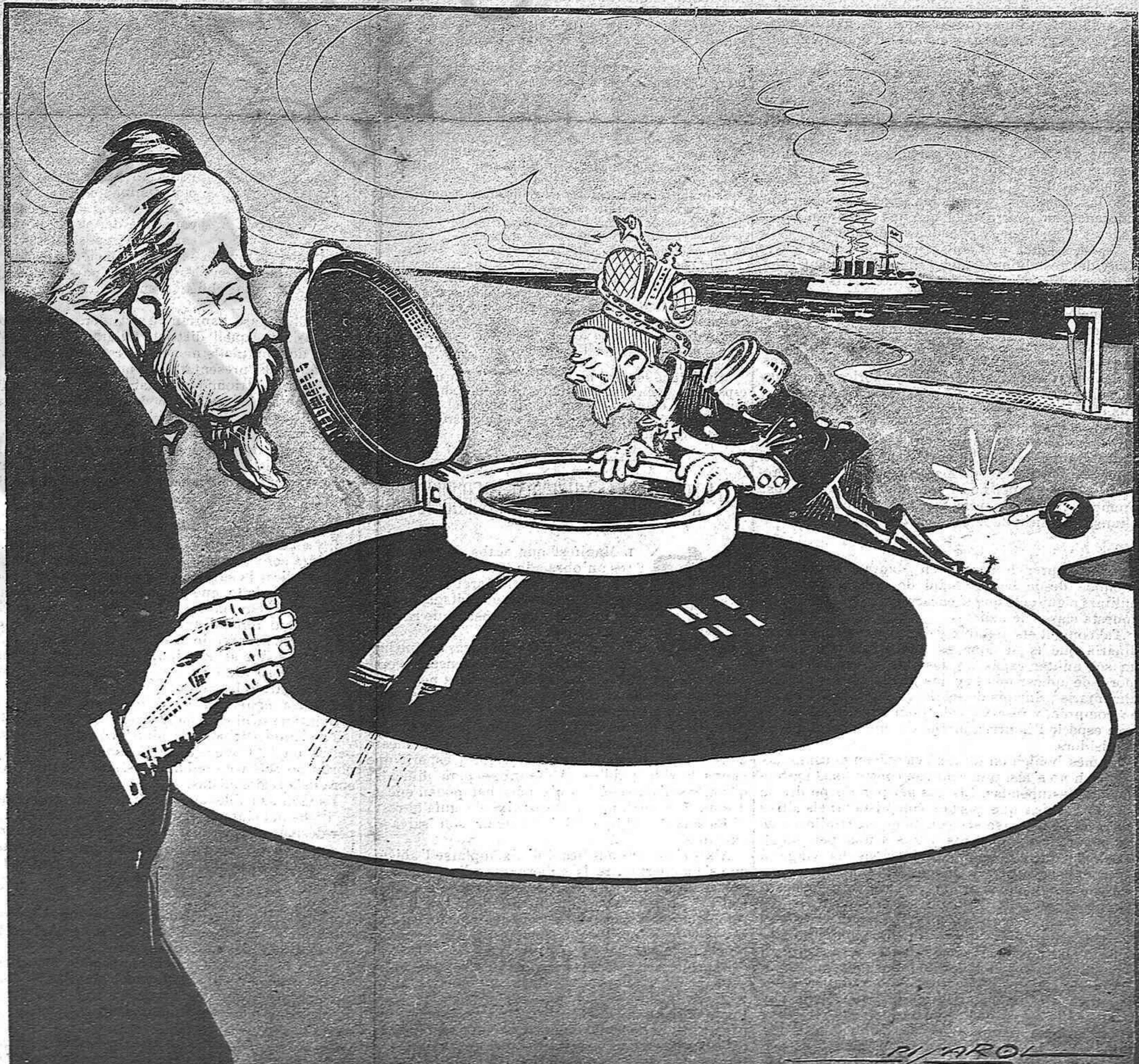
Més tard ó més d' hora haurà de comprender l'interpelat, que de res serveix el poder militar més formidable, no contant ab el concurs del poble.

PEP BULLANGA

Concurs de despropósits

El projecte de Lley en defensa de la Patria y l'Exèrcit s'ha convertit en tema de unes oposicions, en las quals hi prenen part tots

La situació á Russia

WITTE:—¿Qué feu aquí, Zar?

NICOLAU:—Estich mirant el pervenir del meu imperi.

Pobles que logren resoldre victoriósament aquests problemes, poden blassonar de ser pobles progressius. Perque fan alguna cosa més que política: fan justicia, fan humanitat.

Una impressió recollida pel ministre Gasset en son últim viatge á Andalucía.

—Es tal la fam—deya—y tan precaria la situació dels pobres obrers, que vaig presentarme á alguns d'ells, oferint-los un tros de pà y en l' altre una peseta, y 'l infelissos, moguts per la fam, optaven pel pà, pera satisferla sens pèrdua de moment.

Lo mateix que aquests infelissos faria qualsevol gos afamat. Això vol dir senzillament que la fam fa perdre hasta'l sentit del càcul.

J'quinà responsabilitat més tremenda pels que han portat al poble espanyol á n'aquest terrible estat de postració!

A Tarrasa va efectuarse, fa dos diumenes, la revista del somatén que's compón d'unas 700 plassas.

¿No diuen que'l somatén te per objecte exclusiu la persecució dels criminals? Donchs, son tants els malfactors, en aquella morigerada ciutat, que's considerin necessaris uns 700 homes per vigilarlos y perseguirlos?

El somatén de Tarrasa diu clarament lo qu'es ab els seus actes. No's limita á passar revista, sino que ademés desfila, ab la bandera desplegada y al só de una xaranga. Igual que un batalló de tropa.

Y es, en efecte, una supervivència d'aquells batallons monàrquics de milícia ciutadana que durant el període de la Revolució foren causa tot sovint de grans disgustos.

Sols que avuy no està organiat per altre objecte que per imposar-se á les classes treballadores.

El lema del somatén «Pau, pau, y sempre pau», per lo que respecta á Tarrassa, s'ha de llegir: «Rezel, rezel, y sempre rezel.»

No mereixen els honrats treballadors tarrassenys que per tota base de armonia social se'ls ensenyí sempre la boca dels fusells.

CAPELLADES, 18 de janer

Ha passat á millor vida l'lliurepensador entusiasmado que's deya Anton Manoñas y Guasch, després d'una agonía llarga y dolorosa. Era un dels pochs homes acerats que ni's doblegan davant d'una imposició arbitria ni negan el cumpliment d'un deber que la generalitat califica de virtut ab més ó menos raho.

MONISTROL, 22 de janer

El nostre vic-arri, com en nostra vila l'anomenem, es una notabilitat en el seu gènere, sobressortint en la especialitat de aquest gent negre: la intolerància y la grosseria. Es un digne company de treball y de causa del rector mossén Ximet.

L'un dia tiran á empentes al carrer als borregos que van á visitarlos, l'altra reparteixen «Hojitas de propaganda» ab un llenyuetje de taberna y l'altra amenassan treure á bofetades del temple als feligresos. En fi, fan més propaganda de descatolació els dos sols, que no'n farien quatre propagandistes lliure-pensadors.

El dia de Sant Sebastià tingüé lloch la correspondent professió, ab la consabuda falta d'assistència del nostre digne Ajuntament, que no està per orgas. Esclar, això va fer sortir de fino als capellans; y l'vicari veient á un estimat amic nostre dintre una casa y ab el cap cubert, se plantà davant la porta y l'intimà á que's descurris, y 'l nostre amic qu'és un consequent republicà, considerant impropi gastar saliva y arguments pera contestar, ab un significatiu moviment de cap va negar-se á oblidar las órdens del entusiasmant corp negre, que's figura que tot es tractar ab els infelissos bens de son remat.

El nostre amic tindrà una grossa satisfacció en que'l portessin als tribunals per la seva actitud de haverse negat á rendir acatament á un acte de culte en que no hi creu, y ab seguretat que de portarlo als tribunals, se continuara, porque á la pròxima professió tindrà que processar á més de 150 persones que volen tenir la honra de ser portadas als tribunals per la mateixa causa.

La nevada del dimecres

LA REPÚBLICA... DE NEU

Figura que's construï á la Rambla, al davant de las Dressanas.
(Inst. G. López Llausás)

SAMPERO, 22 de janer

—Saben per qué aquest veïnat no pot proveir-hi de agua de la font pública com ne feya us desde alguns cents anys á n'aquesta part? —No? Donchs perque 'ls tintorers del cor del «Reinaré» la necessitan pera fer una colossal bugada per netjar l'acte de concejal (ab tercevara), que per manera vergonyosa arrapà un pobre pinta blau, que sempre s'digué republicà, mentre no fou inclòs á la candidatura Calomardina. Aixís, ab uns quants mal anomenats republicans y no menos falsos liberals, pogué triomfar de nou la reacció més descarada y quedar el poble sense agua. Te la paraula 'l que primer aixequi 'l dit.

LLANSÍ, 22 de janer

Dissapte de la setmana passada ab motiu de la inauguració del nou local del Centre Obrer Instructiu d'aquesta vila, va tenir lloc una magnifica propaganda per uns quants propagandistes de Figueras.

Van fer us de la paraula els Srs. Jordá, Estartús, López y Monreal. Tots varen ensalzar en sos notables discursos lo que necessita fer l'obrer per aplastar als mals governs. El local estava completament atestat de gent; tots els oradors varen ser unànimament aplaudits.

BLANES, 23 de janer

En la última sessió del Ajuntament un concejal denuncià al Sr. Alcalde, que sabia de una manera segura que un company de consistori havia mort un tocino de contrabando, lamentantse de que qui hauria de donar lliur domènis fum. Tots els companys de majoria, com sentint l'efecte de l'aplicació de uns mostassas demanaren que la qüestió fos tractada en sessió secreta. Aixís se feu, deixant al públic completament á les foscas... y aquí pau y després glòria!

OLESA DE MONTSERRAT, 21 de janer

El dia 15 hi hagué sessió municipal, presidida pel segon alcalde Sr. Canals, qui, després de llegida l'acta de l'anterior, tractava d'alsarla; pero s'hi oposaren els regidors republicans Srs. Carreras y Astor. —El Sr. Carreras manifestà que feya tres sessions que demandava inútilment se li dugués compte del estat econòmic del Ajuntament y de com estava ab l'Administració de Hísenda y la Diputació Provincial, en vista de lo qual s'havia proporcionat alguns dats dels quals resulta qu'en l'actualitat, l'Ajuntament de Olesa li deu á la Diputació Provincial la friolera de 25.307 pessetas 72 céntims. La lectura puntualizada de aquest deute, va fer l'efecte de un cop de massa. El Sr. Canals, president, va prendre 'ls colors de la cara y muts van quedar els regidors de la majoria.

—Ahont son, Sr. Canals, els temps aquells, en que reunia als regidors y 'ls dava compte de lo que passava, obligant al alcaldé Margarit á anar á demasiar perdó? —Y qué dirá l'ederal sevillano Sr. Dalmases, que tanta part va prendre en las passades eleccions, assegurant que Olesa no podia tenir millors Ajuntaments que 'ls presidits per el Sr. Margarit?

Hi ha qui assegura que tot just començém: que s'anirà sabent tot; que s'veurà clarament com s'han administrat els interessos de la vila... y a veure, si davant de tanta ruina, 's desperta á la fi el poble de Olesa.

MORA LA NOVA, 22 de janer

Queda demostrat per tercera vegada en aquesta població que 'ls abones, sofers y sulfats misticis son completamente inútils pera privar els progrésos de la filoxera en la vinya del Senyor. Ecls escarbars que la explotan agafarien una bola de pare y molt senyor meu davant la manifestació que, pera inscriurer en el Registre Civil un del del conductor de la Companyia de M. Z. A., senyor Horte, se donà ahir diumenge.

La comitiva, composta de nombrosos ciutadans y ciutadanes (més de cinqu cents), inclusa la primera autoritat, se dirigí á la Casa de la Vila al só de la «Marsellesa», executada per la banda de aquesta població; recorreguent després del acte els carrers mes importants, fent cap á la casa del Sr. Horte, al qui tots els republicans de Mora donen la més expressiva enhorabona per l'exemple que ha donat, exemple que no dubtem tindrà imitadors.

Una simpática nena dirigí als comensals un breu discurs donant gràcies y significant ab ènergia que actes com aquest son els que 'ns preparan pera las llibertats á tots els conscients aspirén.

Els de contar que las garsas posaran l'arruixadora en el cubell de les mentides pera ensolatar els caps; pero que no s'hi cansin, pues d'aquests no queda més que la soca ja morta; els sarments han sigut trasplantats á terrenys ahont hi dona de plé la llum, poguent nutrirse de ideas novas, ideas progressistas.

BANYOLAS, 22 de janer

Teniam fins fa pochs días empleat ab un cárrec de sereno al veterà Bernat Salomó, qui feya ja la friolera de 27 anys que prestava els serveys ab satisfacció de tothom.

Es el cas, donchs, que al cap de pochs días de haver pres possessió el nou ajuntament reactionari, sense formar expedient, sense queixa de cap veï, y per consegüent, sense cap classe de amonestació, va deixar cessant á dit funcionari.

Despedit que fou, no tant sols no's va cuidar de anunciar la vacant pera poderla solicitar als que hi tenen dret, com son els llicenciacis del exèrcit, sino que á despit de tothom va nombrar per reemplassarlo al neo Joaquim Pi.

Aquest senyor alcaldé sembla que está disposat á burlar-se de las lleys vigents, pues segons veu pública no será aquesta l'última arcalada; diu que té en cartera altres destitucions per regularlas á la millor ocasió á alguns dels pobres empleats del municipi, pero també sembla que 'l tret tal volta li sortirà per la culata, pues l'infatigable concejal socialista, en Manel Viñas, està disposat á exigir que's cumpli la llei, com ha començat a demostrarlo segons lo comunicat á La Lucha, de Girona, del dia 20 del present.

L'Ateneo Banyolense, disposit sempre á amparar á la desgraciada classe treballadora, en vista de l'arbitrariedad comesa per l'alcaldé, va acordar ahir nombrar al desitjat Salomó vigilant de nit, depositant semanalment cada soci un obol que serà entregat á mans del ex-sereno.

RUBÍ, 22 de janer

Ha quedat constituit el nou Ajuntament en aquesta vila. —Al preguntar als concejals, per cumplimentar ordres superiors, quins idees polítiques ostentavan, dos dels que desempenyan els primers càrrecs, després de gratare llarga estona la clepsa com sorpresos per la pregunta y de preguntar al Sr. Secretari quins era la del Sr. Gobernador de la Província, perque al voltant d'ells s'eran de la mateixa, se declararen independentes; é continuació vingueren quatre que's digueren liberals, un que fou democrata y 'ls cinch restants republicans.

Aquesta es, donchs, la variació de idees dels que componen el nou Consistori. En quant á persones, diré que dels quatre liberals tres son ex-republicans ab influsos de revolucionaris y ex-socios del Casino Rubinense, excluïts per falta de pago, com sisx consta en un quadro que existeix en dit Casino, avuy Centro Democràtic. —Dels independents, van declarar sisx perque 's degueren dar vergonya de dirse catalanistas. —Dels restants no'n dich res; ja tindrem ocasió de parlarne un altre dia.

Aquí està, de cuerpo enter, el nou Ajuntament de Rubí; veurem si serán els dels primers puestos més ó menos ignorants que 's que acaban de sortir, que s'ha dat el cas que l'alcaldé Met de las Aires no sab quina existència ha quedat en caixa. Ja veuen si es el colmo.

El canvi de sitial de 'n Canalejas

ESPURNAS

Diu que's casa... Francament, tal com els negocis marxan, cada dia tot més car, las cédulas més purjadis, els queviures, un sentit, el lloguer, un ull de la cara, éno troben que vol valor, ara com ara, el casarse?

Els delegats del Sultán iqué son de flachs de memoria! Al marxar cap á Algeciras van pensat en totas las cosas del seu us particular: las sabatas de simols, la capseta del rapé, el sabó, la palmatoria, las pintas, els mocadors, els llapis, els trempiplomas; pero ab tant y tant bagatje y tant regutzell d'androminas, ésa saben qu'és van descuidar!

—Senyors: va á discutirse l'aranzel... —¿Y qué n'hem de fer d'aixó? —Senyors: l'estampillat torna á alsà 'l cap... —Al saló, noys, al saló!

Va anà el bon Maura á informar sobre allò que no's pot dir, y per il·lustrar al Gobern va fé aquest discurs senzill:

—Jo en part opino que no, y en part opino que sí; segons com, ho veig gruixut, segons com, ho trobo prim; crech que's podrà fé aixás y hasta 's podrà fé aixíxs... De manera que, en resum, si es que's vol anà ab bon fi, convé evità 'ls entrebancs, y, sense mirar 'la perills, obrà ab franca decisió, fugint de tot compromís.

Sentint semblant logotífo, se li acosta un seu amic y ingenuament li pregunta:

—Senyor Maura, ¿qué vol dir ab aquest discurs tant rar?

—Y ell li respon molt tranquil: —Pues si la cosa es claríssima! Vull dir... lo mateix que hi dit.

—A Caracas—avuy la Fransa crida, veient que Venezuela té la barra de no volgular dar, com fora just, la breu satisfacció que li demana.

—Y'l món, que s'ho mirava mitj distret, al ressò d'aquest crit, diu: —Ah caracas!

Potser si que á la fi tindrem sarau... —Y s'hi assenta per veure lo que passa.

Bombas explotadas, tretze; fàbricas cremades, dues; barcos sublevats, dinou; novas huelgas, vintiuna; homes fusellats, cent dotze; bastó, parlant; premsa, muda... (Restum de las novelades)

Si veuhens el il·lustre Canalejas sent devant de 'n Moret genuflexions, de part de la senyora Democracia li dirán expressions.

—Y de pas, si 'ls hi sembla, poden dirli com á fet ja cent voltas comprobat, que al món es preferible se aeuell lliure que no auell engabiat.

Suspenen las Conferències y en busca de grat descans, l'altre dia allà á Algeciras els imponents delegats de les nacions europees varen organitzar un ball, en el qual, segons notícias, s'hi rigué y disfrutá en gran.

L'idea 'm sembla acertada, Aixís si avuy ó demà el dimoni esbolla el marro y tot se'n va al botavant, al tornar-se'n á caseta ab els papers sota 'l bras,

—Que nos quiten lo baile!, podrán dir 'ls representants.

—¿Y la Suspensió?

—Malota.

—Va en camí d'empitjorar-se?

—Ho ignoro: sois sè que 'l metje diu que no pot aixecar-se.

C. GUMÀ

ABEN quin' una varem ferne l'altre dia els vehíns de la meva escala?

Convocats per un servidor, que, mal m'està 'l dirho, vaig ser l'iniciador de la cosa, va'rem reunirnos al principal y, una volta posats d'acord sobre l'objecte d'aquella petita as-

sambla, varem fer baixar al estadant del quart pis, primera porta, l'única que no havia sigut citat á la junta.

Senyor Rafel—vaig començar per dirli jo, com a leader del familiar còclave: —l'hem cridat per posar en ordre els seus assumptos que, segons venim observant fa dies, estan bastant embrollats.

—Mil gràcies—respongué el pobre senyor, ab una mica de descaro.—Quedo molt reconegut, pero no necessito per res els seus consells.

—¿No? Ja li dirán de missas. No sòls els necessita, sinó que 'ls acceptarà y 'ls cumplirà, si no de gratis.

—L'home va dirnos que no ho entenia, pero nosaltres no'n vam fer cas y varem seguir desarrollant el nostre plan.

—A quin' hora's lleva vosté cada dia?

—A las vuit.

—Es massa tard: desde ara's llevará á las set, y

així, perque ho considerém convenient per las criatures, per vosté y per la patria. ¡Vosté pren café?
—Sí, senyor.
—¿Quánts terrosos de sucre s' hi tira?
—Tres.
—Tindrà la bondat de tirársen'hi no més dos.
De qué son els mitjons que porta?
—De llana.
—Donchs se 'ls posarà de cotó. ¿Y la camiseta, de qué es?
—De cotó.
—Donchs se la posarà de llana. Un' altra cosa. Es precís que despatxi la criada.
—¿Per qué?
—Perque es valenciana, y nosaltres preferim que sigui gallega.—

Naturalment, davant de las nostras creixents exigencias, el senyor Rafel va acabar per empiparse y enviant á buscar al arcalde del barri, va explicarli de pè á pè la partida que 'ls vehins li estavam jugant.

—¡Ayay! —va fer l' arcalde, no poch admirat: —Per què s' hi han de ficar vostés ab els assumptos del senyor? —Ab quin dret ho fan això?

—Ab qui? —vaig respondre jo, donant á las mesas paraulas tota la solemnitat possible: —Ab el mateix dret que las potencias fan avuy ab l'imperi del Marroc una cosa parecida. ¿Qui las ha autorisadas á n' elles pera ficarse ab els assumptos dels moros?

Com ja veulen, l' argument era aplastant; pero l' beneyt del arcalde del barri no volgué donar-se per convenst, y va jurarnos que posaría el cas en coneixement del Gobernador Civil.

Que li posi. ¡La por que 'ns fal... Com qu' estém segurs de que l' Gobernador dirá que nosaltres temírem raho...
—No 'ls sembla?

A. MARCH

L' poch temps de ser nombrat cardenal, ha mort l' arquebisbe de Sevilla.

La seva defunció s' atribueix á haver perdut un rich pectoral y un anell de gran valor en una visita que va fer á un convent de frares de Chipiona. Sigüe tal el seu incomodo per aquest motiu, qu' en un atach de nervis se li estrangulà una hernia, y tots els esforços de la ciencia resultaren intítils pera salvarli la vida.

Hagués seguit puntualment las austeras costums de Jesucrist, s' hauria estalviat aquest contratemps. Jesucrist no'n gastava d'anells ni pectorals.

Un periódich d' Italia diu que 'ls representants del Sultán del Marroc van arribar á Algeciras sense un clau, y qu' Espanya es qui ha de pagals'hi tots els gastos.

May ab més raho podrán dir els favorescuts: —Afarta'm y digam moro.

Al Cardenal Spinola de Sevilla, al ser enterrat, se li han tributat honors de Capità general ab mando en jefe.

En compensació, crech convenient que quan se mori un Capità general, se li tributin honors de Cardenal, mort en olor de santedat.

Caricatura d' un periódich italià:

Un emigrant se despedeix del rector, dihentli:
—Senyor rector, vinch á despedirme: me'n vaig al extranger á traballar.

—Está bé, fill meu,—li respón el sotana.—Sigas bon cristí, y com que, sigui ahont sigui que vajis, trobarás una iglesia, freqüentala com si fos la del teu poble.

—Així penso ferho... y deixarhi las petitas almoynas de costíum...

—Nó, dimontri, no tant: las almoynas me las enviais á mi.

L' avi de Mr. Fallières era un trist manyá. De manera que l' nou President de la República, si no té sanch blava á las venas, té ferro á la sanch.

Una particularitat: la modesta casa ahont va neixir el nou President de la República, estava incrustada á la iglesia del poble de Mezin. Pero alguns anys enrera sigüe enderrocada y reconstruïda en un siti més apropiós.

¡Com no havia de ser Mr. Fallières partidari acerriu de la Iglesia y del Estat, si ja va comensar per efectuar la separació de sa casa payral y la iglesia!

Alguns s' emprenen en comprender entre 'ls delictes contra la Patria, tota expressió que tendeixi á deprimirla, encare que no sigui proferida ab intenció d' ofendrela.

Segons aquest criteri, rigurosament aplicat, podrá ser motiu de procés la frase *¡Pobra Espanya!* que ab tanta freqüència proferim els espanyols.

Desenganyinse, si no aném tots á presiri, serà porque á presiri no hi haurà puesto per tothom.

Mr. Fallières gosa d' una posició bastant desahogada, adquirida per medi del traball. La seva principal riquesa son unes vinyas que posseixen en el seu país, y que poden citarse com a model d' acertada explotació. Quan la filoxera devastà aquella comarca, ell fou el primer que ab la paraula y l'exemple reanimà als abatuts pagesos, ensenyantlos á practicar els traballs de replantació. Avuy las vinyas li donan molt més que lo que necessita per' atendre á totas las seves necessitats.

El sou de President de la República pensa invertirlo en obras de cultura y de beneficència. Mr. Fallières professa aquests principis: «El dinar que l' Estat ens dona, al pais deu tornar en qualsevolga forma.»

Vels'hi aquí un President de República ben distint d' un rey que deya sempre: —Podré anar-me'n d' aquí destronat, pero no tronat.

El cap de Fransa

M. FALLIÈRES, el nou President de la República.

(Del nostre correspolson artístich á París)

Las institucions parlamentaries no corren cap perill. La proba es que la primera idea que ha tingut en Canalejas, al ser elevat á la Presidència del Congrés, ha sigut la de impulsar la prompta construcció d' un nou edifici.

El vol més cómodo porque 'ls diputats hi estiguin més á gust.

Y també'l vol més gran... ¿no saben per qué?... Perque hi cípigan més mentidas.

En Mogri, representant del Marroc en la conferència d' Algeciras, va anar á Tánger á buscar algunes donas del seu harém.

Per lo vist, el pobret tot sol se neulava y no ha trobat millor manera de passar distretament las horas vagarosas que deuenen ser moltes en aquella aburrida població.

Ditxós ell que disposa d' un personal tan abundant y escullit per ajudarli á portar la mitja lluna (entre moros la creu no pot ser) del matrimoni.

En un telegrama de Madrid del dia 22, vaig llegir-hi lo que ara lleigrán vostés:

«La princesa Enna de Battemberg, que está en Biarritz, donde irá á saludarla el rey de Espanya, realiza freqüentes excursions. Ayer asistió á la solemne ceremonia religiosa del culto, en el temple anglicano.»

Això vol dir qu' encare no s' ha fet catòlica. Y això vol dir també que 'ls clericals...

—¿Qué?... ¿qué fan els clericals?

—Res: treuhem foch pels queixals.

D' Algeciras ne diuhen la ciutat de las rosas.

Molt poétich ès veritat?

Pero molt serà que després de la celebració de la

Conferència, no se'n haja de dir la ciutat de las espines.

Desde que á n' en Canalejas l' han nombrat president del Congrés, ha disolt el seu partit, recomençant als seus amics que's fassin moretistes incondicionals.

Per ara que's fassin moretistas... Després ja veurà lo que s' han de fer.

Tot es qüestió del instrument que's toca.

¿Sona la corneta? ¡A formar!

¿Sona la campana? ¡Rompan filas!

El clinich d' un hospital se disposa á fer una operació perillosa á un pobre malalt qu' està aterrat.

—Vaja —li diu —tingui confiansa, que això no serà res.

Y obrint l'estuig dels instruments, nous de trinca:

—Miri, la meva senyora me'n va regalar per ser el meu sant. Vosté l' estrena. ¡Que'n té de sort!

Un estudiant desaplicat y dormilega, li deya á un dels seus professors:

—No pot figurarse la enveja que'm fan els rius.

—¿Y això, per qué?

Perque segueixen el seu curs, sense abandonar el llit.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

1. XARADA. —Cor-bata.

2. ANAGRAMA. —Criada — Cadira.

3. CONVERSA. —Rosas.

4. GEROGLIFICH. —Per fasolos las fasoleras.

Han endavantat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: Raimundo Torroja Valls, Peret Poch de Sal, Nietsasola Unavi Epi, Franceset que no troba dona y Joseph Carbonell.

Caballers: Com Asma Gurit, El pare del Andreu, Guilién C. Miquel, J. Faiges Canals, Un Tió, Narcís Llorens Tió, y Joseph Salvà. Poca cosa.

Caballers: Sebastià Bosch Roca, Enrich Bofill, A. Carrach Biot, Bacayo, Dos del Terrús y Musclús: Regular.

Caballer: J. Sarellusac: Ho guardarem per si un dia ens convingués. —Lluís Anter: No me'n parli, home; aquesta de la meseta están tocant el violón. —M. Soler: De las dugas n' hi ha una (la titulada *Feti*) que pot miti anar. —J. V.: El seu articlet no resulta. —Roger Chinchilla: Vosté no té idea de lo que son versos. —J. Costa Polmés: Gracias. Anirà. —J. Moret de Gracia: Hi possré el coll. —J. Bosch y Romaguera: Li agrahim la remesa.

—Amadeo Vendrellench: Ho sento, pero no son publicables. —M. A. Gall: No'ns convé. —Aleix Volefil: Bueno. —Félix Cana: Bé. —F. S. y V., A. C., Ll. P., F. V. E., J. S., J. C., y M. P. S.: No'ns es possible insertar les cartas que'ns envian, per varias raons.

Imprenta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.